

CALEA DATĂ DE DUMNEZEU PENTRU VINDECARE

Bună seara, prieteni. Vă puteți așeza. Este un mare privilegiu să fim din nou aici în după-amiaza aceasta, ca să slujim în Numele Domnului.

Chiar înainte de începerea serviciului, am văzut câțiva prieteni stând aici lângă pupitrul de înregistrări. Fiul meu, Billy Paul, l-a întrebat pe fratele Wood, prietenul meu, dacă se întâlnesc înainte de serviciu în fața clădirii pentru fotografii și cărți.

Și având o introducere atât de frumoasă... ce fel de persoană ar trebui să fiu?

Ar trebui să duc o viață destul de bună ca să mă ridic la acel nivel, nu-i așa?

Totuși, fratele Mattson a vorbit așa pentru că mă iubește. El este un prieten apropiat și ne bucurăm pentru privilegiul de a fi aici. Din toți anii mei de slujbă, este pentru prima dată când țin o adunare de instrucțiuni, și cred că au trecut deja nouă ani de când sunt în lucrare.

Deci voi începe din nou în Chicago, deoarece nu cunosc alt loc mai bun de a începe cu aceasta. (Fratele Joseph vorbește adunării cu privire la acest lucru).

Îți mulțumesc, frate Joseph. Vă mulțumesc și vouă,

prieteni creștini.

Tot timpul m-am gândit că aș dori ca Dumnezeu să ne dăruiască o trezire ca aceea din timpul lui Moody, când tot orașul a fost mișcat de Dumnezeu.

Voi nu ați avut vremea de atunci, dar cred că este foarte aproape.

Știu că tot ce spun se înregistrează și va fi publicat în ziare și peste tot, așa că va trebui să fiu atent ce cuvinte folosesc și să le cântăresc bine înainte de a fi rostite, deoarece odată ce articolul este publicat și cuvintele tale sunt redade, ești terminat. De multe ori, eu iau cuvinte spuse celor aflați în rândul de rugăciune.

Dacă veți observa, unii oameni vin și zic: „Păi, Domnul a spus cutare și cutare lucru!”

Dacă ne luăm după spusele oamenilor, vom avea numai cuvântul unor oameni, dar dacă este înregistrat pe bandă este altceva.

Astfel, voi să fiți atenți la ceea ce spune El: ce ați făcut, cum s-au petrecut lucrurile și ce se va întâmpla, fiindcă atunci veți vedea că El va face exact ceea ce a făgăduit.

Înțelegeți? O va face e fiecare dată. În aprilie voi avea patruzeci și cinci de ani, dar am avut vedenii încă din copilărie. Unul din primele lucruri pe care mi le amintesc, poate vi se pare ciudat, este chiar din timpul când umblam încă „în patru labe”, cum se spune.

Pe vremea aceea, copilașii purtau cămășuțe lungi, și-mi amintesc că mama mi-a legat o panglică la ea, iar eu mă târam pe podeaua unei colibe vechi din munții Kentucky, unde m-am născut. Știu că mâncam zăpadă de pe bocancii oamenilor- acesta este primul lucru pe care mi-l amintesc, următorul fiind că Dumnezeu mi-a vorbit într-o vedenie și mi-a spus că-mi voi petrece o mare parte din viață lângă un oraș numit New Albany.

Ultimii patruzeci de ani i-am petrecut la câteva mile depărtare de New Albany, Indiana, care este la vreo două sau trei sute de mile depărtare de Kentucky.

Din câte știu, nimeni din neamul nostru nu a părăsit vreodată statul Kentucky.

Vedeți, darurile și chemarea sunt fără pocăință. Acestea sunt primele lucruri date de Dumnezeu; sunt slujbe așezate de El în Biserica SA.

După părerea mea, acesta este punctul în care au greșit mulți. Unii spun:

„Voi merge acolo și voi cânta pentru ca Dumnezeu să facă asta sau cealaltă,” dar voi nu puteți face nimic, pentru că sunteți ceea ce sunteți, prin har, și nu puteți face nimic de la voi înșivă, ci Dumnezeu este Cel ce dă.

Astfel, El a așezat în Biserica SA: apostoli, proroci, învățători, este adevărat? Și a făcut aceasta pentru desăvârșirea noastră.

Aceasta înseamnă că nu episcopul sau bătrânii au aceste slujbe, ci Dumnezeu, iar El le pune în Biserica Sa.

Desigur, eu știu că cele nouă daruri duhovnicești lucrează în biserică. De exemplu, în seara aceasta s-ar putea ca cineva să procească, iar apoi să n-o mai facă niciodată, deoarece mâine seară duhul prorociei ar putea merge la altă persoană.

De altfel, Pavel a spus: „Voi puteți proroci cu toții, dar pe rând.” Acesta este darul prorociei și nu slujba de profet.

Este o mare deosebire între darul prorociei și slujba de profet. Darul prorociei trebuie judecat de doi sau trei judecători, care sunt bărbați duhovnicești, înainte ca ceea ce se spune să fie primit de biserică. Noi știm aceasta, deoarece așa ne învață Pavel în 1 Corinteni 14.

Judecătorii trebuie să judece aceasta; ei trebuie să judece tălmăcirea limbilor, înainte ca mesajul dat să ajungă înaintea bisericii.

Când privești însă la slujba profetică... Uitați-vă la Isaia sau la Moise și Ieremia. Nimeni n-a putut sta înaintea lor ca să-i judece dacă au dreptate sau nu, deoarece ei s-au născut în lumea aceasta ca să fie proroci, iar Cuvântul Domnului a fost cu ei.

În Evrei 1.1-2 citim:

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,

la sfârșitul acestor zile ne-a vorbit prin Fiul..."

El este Prorocul Bisericii din urmă, iar Biblia spune în Apocalipsa că *„mărturia lui Isus Hristos este duhul prorociei.”* (Apocalipsa 19.10).

Când am fost printre pentecostali și am văzut pentru prima dată aceste lucruri, am fost foarte sceptic, deoarece ca baptist fusesem învățat că vin de la diavolul. Astfel, a trebuit să accept ori ce spune biserica, ori ce spune Scriptura, fiindcă este scris: *„Vor vorbi în limbi noi...”* (Marcu 16.17).

Și tot Biblia spune: *„Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.”* (Romani 3.4). Chiar dacă oamenii aceștia ar fi episcopul, arhiepiscopul, sau oricare altul, pentru că *„Cuvântul Tău este Adevărul.”* (Ioan 17.17).

Aici este marea deosebire dintre catolicism și protestantism. Tu nu poți discuta cu un catolic despre Biblie, deoarece în concepția lor biserica poate anula ce spune Biblia, „pentru că”, zic ei, „Dumnezeu este în biserica Lui,” în timp ce protestanții spun: Dumnezeu este în Cuvântul Său.”

Vedeți? Aici este deosebirea.

Întrebați-l pe un catolic unde scrie să nu mănânci vinerea carne și celelalte lucruri, și-ți va răspunde că așa învață biserica.

Cu câteva zile în urmă am avut o discuție cu un preot, și printre altele i-am zis:

„Aș vrea să discutăm câteva lucruri pe baza Bibliei”, dar el mi-a replicat:

„O clipă, domnule Branham! Noi suntem catolici, așa că mergem la biserică și ne închinăm, pe când voi, protestanții, stați acasă și citiți Biblia.”

„Și ce-i cu asta?” l-am întrebat eu.

„Păi vezi, ceea ce spune biserica este în ordine. Dacă biserica spune ceva în contradicție cu Biblia, are dreptate, deoarece Petru a fost primul papă, iar actualul papă îi succede pe el. Astfel, orice lucru hotărât de biserică rămâne neschimbat.”

Ei bine, exact aceasta face și America: fiecare merge după crezul lui, dar eu cred că Cuvântul lui Dumnezeu este singurul care nu-și pierde valabilitatea; este singurul care nu se schimbă. Nici măcar o iotă din El nu va trece fără să se împlinească.

Cred că Pavel a spus că dacă un înger din cer ar veni și ar învăța un alt Cuvânt, decât ce ne-a învățat această Scriptură, să fie blestemat. (Galateni 1.8).

Deci eu sunt credincios și am ca fundament Biblia, deoarece cred numai ceea ce spune ea. Cred că Biblia este Adevărul și sunt gata să-mi sprijin sufletul pe fiecare frază a ei; pe fiecare iotă sau virgulă, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu este veșnicul adevăr, este inspirat și scris prin Duhul, iar noi stăm pe El.

În Vechiul Testament erau trei posibilități prin

care oamenii primeau mesajul Domnului:

- printr-un profet;
- printr-un visător;
- prin Lege.

Biblia spune că pe pieptarul lui Aaron era acel „Urim și Tumim”. Dacă Lumina strălucea pe „Urim și Tumim”, ceea ce spunea acel proroc era adevărat, dar dacă Lumina nu strălucea, mesajul era greșit.

Dacă un visător visa un vis și îl spunea în fața lui Urim și Tumim, iar Lumina nu strălucea pe acele pietre, visul nu era de la Domnul.

Prieteni, Urim și Tumim a fost luat de la acea preoție, dar preoția de astăzi a primit un alt Urim și Tumim: Cuvântul lui Dumnezeu.

Astfel, dacă un văzător, un proroc, un predicator sau oricine altcineva, învață contrar Scripturii, este greșit, iar Cuvântul spune: „*să fie blestemat!*” (Galateni 1.8). De ce aceasta? Pentru că trebuie să fim bine zidiți pe acest Cuvânt, pe „Așa vorbește Domnul!”

Dacă acest Cuvânt este rânduit și învățat corect de către un predicator, Dumnezeu are obligația să-L legitimeze.

Acesta este felul în care cred eu Biblia. Și cred fiecare Cuvânt al ei, chiar dacă nu pot să-L așez întotdeauna cap la cap. eu cred că nu există nici o ființă muritoare care să poată așeza cap la cap, în mod corect, fiecare Cuvânt, ci noi putem face doar ceea ce ne inspiră Duhul

Sfânt, și am constatat că de multe ori, ceea ce spune El este contrar învățăturilor noastre.

Din întâmplare, aseară soția mea a stat afară, iar după adunarea mi-a zis:

„După ce au trecut doi sau trei pe platformă, câțiva oameni s-au ridicat și au plecat, iar unul l-a întrebat pe altul:

„Tu ce crezi despre aceasta?”

„Nu-i nimic de el...” a răspuns acela, în timp ce al treilea a adăugat:

„A fost un spectacol destul de bun și nu a trebuit să plătim intrarea.”

Aceasta este părerea celor „scrobiți” de astăzi. Părinții lor au avut aceeași părere, iar astăzi sunt în iad.

Ce vă faceți dacă ceea ce auziți în seara aceasta este adevărul? Înseamnă că acei oameni l-au hulit pe Duhul Sfânt, iar acest lucru nu le va fi iertat nici în lumea aceasta, nici în cea viitoare, este adevărat?

Așa este. ce înseamnă aceasta? Că este mai bine să taci dacă nu ești sigur, pentru că atunci Dumnezeu te va binecuvânta și va avea milă de tine.

Adunarea din după-amiaza aceasta are un singur scop, și anume: să ne instruiască pentru serviciul de vindecare din seara aceasta.

Dacă va fi cu voia Domnului, după ce mă voi întoarce de peste ocean aş vrea să încep astfel serviciile.

Eu am vorbit despre aceasta cu managerul meu, fratele Moore, și i-am spus ce mi-a pus Domnul pe inimă: să vin într-un loc ca Chicago, sau în altă parte și să nu o fac doar pe fugă, ci să rămân câteva seri.....

...Voi știți că prezența Lui mă slăbește foarte tare, așa că trebuie să fiu scos afară. Eu vin, chem rândul ce rugăciune și mă rog pentru oameni, unul după altul, până când Duhul Sfânt ia în stăpânire acel dar, așa încât dacă vreun păcătos vine pe platformă fără să se pocăiască, este atenționat imediat.

Problema este că datorită acestui dar divin și a prezenței Lui, în foarte scurt timp sunt atât de epuizat încât abia mai pot găsi ieșirea din sală. Din cauza aceasta, când voi reveni de peste ocean, voi proceda astfel: voi merge într-un loc, ca Chicago, și voi sta acolo până când Hristos îmi va spune: „Acum vreau să pleci în altă parte.”

În felul acesta, voi propovădui Evanghelia, voi face chemări la altar și-i voi aduce pe cei salvați să fie umpluți cu Duhul Sfânt, iar când voi termina, mă voi ruga și pentru cei bolnavi. Voi împărți numere de rugăciune, iar mâine seară voi continua de unde rămân în seara aceasta, pentru că vom avea o mulțime de timp la dispoziție.

Acum nu putem face acesta, deoarece avem doar câteva seri și trebuie să cuprindem doar cât intră.

Atunci însă, persoanele care își văd numerele de rugăciune, pot lipsi câteva seri și apoi să vină din nou, pentru că vor fi cuprinse oricum. Aceasta este intenția mea și nădăjduiesc că Domnul mă va ajuta s-o înfăptuiesc după ce voi reveni de peste ocean.

Cred că este timpul pentru propovăduirea Evangheliei.

Eu nu sunt predicator și nu studiez ce urmează să vorbesc, ci predic prin inspirație. Astfel, privesc în jur până o găsesc, o apuc, o iau și o redau.

Uneori este destul de dură, dar așa o primesc. Mie îmi place s-o am în felul acesta, pentru că la urma urmei cine suntem noi? Desigur, nu niște aristocrați cu gâtul țeapăn, cin suntem oameni ai cincizecimii, născuți din nou și umpluți cu Duhul Sfânt. Părinții noștri s-au născut sub această inscripție și erau predicatori analfabeți.

Cine au fost părinții noștri? Petru, Ioan, Iacov, este adevărat? Când au trecut pe ala poarta numită „Frumoasă”, au văzut un olog din naștere. Fiind săraci, i-au spus acelui om: *„Argint și aur nu avem...”*

Oamenii puteau vedea că erau neșcolați și neînvățați, dar ei fuseseră cu Isus. Astfel de oameni suntem și noi și așa vrem să fim.

Doresc ca Domnul să vă binecuvânteze. Aș vrea să știu la ce oră terminați de obicei acest serviciu. Pe la ora patru? În ordine. În spate se aude bine? Vă mulțumesc.

Înainte de a deschide această Carte... Nici un om nu poate „deschide” această Carte. Eu pot să-i răsfoiesc paginile înainte și înapoi și să zic: „Voi citi de aici...” dar numai Dumnezeu o poate „deschide”.

Vă amintiți de cartea din cer care era pecetluită cu șapte peceti?

V-ați gândit vreodată că noi am venit prin neprihănirea adusă prin mesajul lui Luther; sfințirea dată prin mesajul lui Wesley și prin Duhul Sfânt? Cu toate acestea suntem încă zăpăciți, mai este ceva ce trebuie să fie descoperit. Acest lucru nu este scris aici, ci în Peceti, iar dacă va fi cu voia Domnului, vom învăța despre ele când ne vom întoarce.

Daniel a auzit despre aceste lucruri, dar când a vrut să scrie despre ele, i s-a spus:

„Nu scrie! Cuvintele acestea vor rămâne ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului.” (Daniel 12.9), este adevărat?

Apoi, Ioan a văzut aceleași lucruri și a mai văzut că pe spatele Cărții erau șapte Peceti. Când aceste Peceti vor fi rupte, taina lui Dumnezeu va fi împlinită, iar noi suntem chiar în timpul acela; în timpul când cele șapte Peceti vor fi deschise pentru biserică.

O, ce învățătură bogată oferă această Biblie! Și vă dați seama? Nimeni nu a fost vrednic să ia Cartea, să-i rupă Pecetile și să se uite în ea. Dar acolo era un Miel care a fost junghiat încă de la întemeierea lumii și care a venit, a luat Cartea din mâna Celui ce ședea pe tron, i-a rupt Pecetile și a deschis-o.

Haideți deci, să vorbim cu Cel ce poate face aceasta acum, în timp ce vom sta cu capetele aplecate.

Scumpul și iubitul nostru Tată ceresc, ne apropiem de Tine smeriți, în Numele scumpului Tău Fiu, Domnul Isus Hristos, și Îți mulțumim pentru că El a fost atent cu noi și ne-a inclus încă înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără pată, în acea zi.

Și atunci cu ce ne-am putea lăuda, pentru că nu am făcut nimic și nici nu putem face ceva, ci totul este harul prin care am fost salvați, prin credință, deoarece El ne-a ales înainte de întemeierea lumii, în Isus Hristos, iar acum ne dă Duhul Sfânt, o pecete și o arvună până în ziua răscumpărării, când ne vom prezenta înaintea Tatălui, fără vină, spălați în sângele Lui.

Îngăduie ca Cel care a luat Cartea din mâna dreaptă, să vină să ia și în după-amiaza aceasta Cartea și s-o deschidă pentru noi, în timp ce vom vorbi din ea.

Tată, Te rog să-i înveți pe acești sărmani bolnavi și nevoiași, pentru că mulți au venit de la sute de mile depărtare, ca să se facă rugăciune pentru ei.

Te rog, de asemenea, să-i dai slujitorului Tău, Duhul și înțelepciune, nu pentru el, ci pentru acești sărmani bolnavi care stau aici.

Sfătuiește-i astfel încât să știe cum să creadă în făgăduințele Tale și cum să-l înfrunte pe vrăjmaș.

Te rog să ne ajuți să le explicăm totul copiilor
Tăi, astfel încât să poți culege slava și onoarea din urma acestui serviciu,
fiindcă Te chemăm în Numele iubitului Isus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Aș vrea să citim din **Psalmul 103.1-3:**

***„Binecuvântează suflete pe Domnul, și tot ce
este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt!***

***Binecuvântează suflete pe Domnul, și nu uita
nici una din binefacerile Lui!***

***El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți
vindecă toate bolile tale.”***

Închizând Cartea, pot spune că această Scriptură s-a
împlinit astăzi, în prezența voastră. Domnul să fie binecuvântat pentru că ne
iartă toate nelegiuirile și ne vindecă toate bolile.

Cuvântul S-a manifestat astăzi: Dumnezeu a dat ceva
și așa nume acest ceva: **„Calea dată de Dumnezeu pentru vindecare.”**

Astăzi sunt foarte mulți oameni care caută
vindecarea printr-o atitudine greșită și dintr-un motiv greșit.

**Înainte ca un creștin sau oricare alt om să vină
la vindecare, trebuie să se asigure că are inima curată și pusă înaintea
Domnului, iar dacă totuși boala rămâne, trebuie să primiți ajutor de
unde va.**

Acum

vă voi spune ceva ce nu am mai spus în public, ceva din slujba mea. Am tot evitat să fac lucrul acesta, dar în după-amiaza aceasta suntem doar o mână de oameni, așa că ne vom da jos haina și vom discuta ca de la inimă la inimă.

De multe ori am rămas surprins auzindu-i pe oameni spunând: „O, vindecătorii aceștia divini!” și sincer vorbind, aceasta sunt. Ei sunt vindecători divini așa cum alții sunt apostoli sau au o altă slujbă.

Vindecarea divină este un dar dat unei persoane; un dar cu care să slujească, așa cum este de exemplu predicarea.

Dacă John Doe n-ar fi fost chemat de Dumnezeu să fie predicator, n-ar fi avut un asemenea succes. În cazul acesta, poate că mama lui l-ar fi îndemnat să se facă predicator, iar tatăl l-ar fi trimis la vreun seminar ca să obțină diplome, dar n-ar fi putut să conducă niciodată oamenii la Dumnezeu, decât dacă Duhul Sfânt ar fi intrat în viața lui ca să-i dea ceva.

Când Duhul Sfânt intră în viața unui om, s-ar putea ca acel om să nu poată vorbi bine, să nu știe prea multă gramatică și nici să se folosească de psihologie, dar dacă puterea lui Dumnezeu este acolo, oamenii vor ști. De ce? Pentru că vor vedea că Dumnezeu este cu el. Tot atât de bine, John Doe putea fi un om educat, cu multă psihologie și de toate, dar cu toate acestea să nu poată aduce un mesaj ca bietul analfabet chemat de Dumnezeu.

Voi trebuie să admiteți aceasta, deoarece aceasta este situația cu marii noștri predicatori.

Gândiți-vă la ultima trezire ținută de Dwight Moody, un om fără școală, la Chicago. Gramatica lui era îngrozitoare, pentru că era doar un biet cizmar.

Voi ați citit cu siguranță cărțile lui, care au fost scrise de altcineva, și predicile lui care au fost corectate gramatical.

Petru, unul din cei mai mari vorbitori, după Isus, nu știa nici măcar să-și scrie numele.

Ioan, tot un om needucat, a umblat cu Isus Hristos și vorbea un mesaj însoțit de putere.

Petru, l-a citat de câteva ori pe Ioel și a câștigat într-o singură zi 3000 de suflete. Gândiți-vă numai: un om needucat și analfabet!

Înseamnă că voi nu trebuie să fugiți după o educație aleasă și spre extremele acestor lucruri, ci ceea ce trebuie să știți este că Îl cunoașteți pe Isus Hristos, atunci, El vă va da, prin Duhul Sfânt, înțelepciunea de a face aceste lucruri.

Vindecarea divină se primește pe aceeași bază. Sunt oameni care cred în vindecarea divină și se roagă pentru ea, dar nu sunt în stare s-o atingă niciodată, deoarece pur și simplu nu pot s-o facă; nu le este dat.

Eu i-am observat adesea pe oamenii care vin pe platformă. De multe ori, când privesc o persoană văd lucruri pe care nu le spun. De ce? Pentru că spun doar atât cât este necesar pentru a-i capta credința.

Eu captez atenția oamenilor, apoi mă rog pentru ei. Cu cât le vorbesc mai mult, cu atât mi se descoperă mai mult, fiindcă intru pe

canalul acela și încep să se deruleze lucrurile.

Adesea am văzut oameni care au venit și au zis: „O, da, frate Branham, eu cred!” deși nu credeau.

Credința este la fel de reală ca vederea sau ca sentimentele voastre, de aceea nu este nevoie de educație ca s-o atingi.

Sincer, ar trebui să fiți mai simpli decât acum, pentru că credința este ceva ce știți că va fi. Asta-i tot. Este ceva pozitiv, real, și nu există nimic s-o abată din cale. Voi știți pur și simplu că acel lucru se va întâmpla.

Nimic nu o poate scoate afară, chiar dacă medicii ar sta în jurul tău și ar spune că vei muri în ceasul următor.

Chiar dacă ai fi plin de cancer sau de lepră, nu te-ai speria deloc, deoarece ști că te vei face bine. Da, domnilor! Aceasta este credința.

Uitați-vă la Pavel când a naufragiat cu corabia. Toate șansele de salvare erau duse. Corabia era purtată de valurile furioase și timp de patrusprezece nopți nu s-a văzut nici lună, nici stele.

Poate că atunci când a văzut situația în care se aflau, Pavel s-a gândit: „Cred că nu mai avem nici o șansă...” dar într-o noapte, în timp ce se afla în cală și se ruga, a văzut o vedenie. L-a văzut pe Îngerul Domnului care a venit și i-a spus:

„Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea Cezarului... (așa este)...și iată că Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine.” (Fapte 27.24). Chiar atunci, Pavel a ieșit în mijlocul furtunii, cu mâinile ridicate și a strigat cât a putut de tare:

„Nu vă temeți, oamenilor, căci mi s-a arătat un Înger al Domnului și mi-a spus să nu mă tem, căci voi sta înaintea Cezarului.” (v. 22).

Vedeți? „Corabia va naufragia undeva, pentru că în vedenie am văzut-o stând ruptă la mal, dar nouă nu ni se va întâmpla nimic.”

Apoi a spus: „Haideți să mâncăm!”

O, ei s-au temut s-o facă, dar Pavel s-a dus și-a făcut un sandvici și a început să mănânce.

De ce nu s-a temut Pavel? Pentru că știa ce a spus Dumnezeu. Cuvintele Domnului erau ancorate în inima lui, așa că nu l-a mai interesat că acea corabie se înclina în toate părțile, nici nu s-a mai îngrijorat pentru că nu se mai vedea nici luna, nici stelele. El nu mai avea nici o grijă.

Îmi imaginez cum mânca sandvici după sandvici, urcând și coborând pe punte, în timp ce striga: „Glorie lui Dumnezeu! Fraților, suntem aproape de uscat!”

Iată! Indiferent cât este de întuneric, el era liniștit. Balenele dădeau târcoale ca să răstoarne corabia, iar rechini îi

urmăreau cu sutele, dar toate acestea nu l-au tulburat pe Pavel, deoarece știa ce i-a spus Dumnezeu și a crezut.

Din pricina aceasta a spus: „Fiți cu voie bună, pentru că Îl cred pe Dumnezeu. Cred că va fi exact cum mi-a spus!”

Aceea era credință!

Și după ce au ajuns pe insulă, au adunat niște lemne să pună pe foc, iar când focul a aprins lemnele, un șarpe mare și bătrân a ieșit afară; unul foarte veninos, care dacă te mușcă mai trăiești câteva secunde.

Poate a fost un fel de mamba african.

Un astfel de șarpe l-a apucat pe Pavel de mână, dar el l-a privit liniștit și a zis: „Domnul a spus că voi sta înaintea Cezarului, ceea ce înseamnă că nu-mi poți face nimic.”

Apoi l-a scuturat în foc și s-a dus să mai adune lemne, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic.

Înțelegeți ce vreau să spun?

Dumnezeu îi spusese lui Pavel: „Tu trebuie să stai înaintea Cezarului!” și pentru că nu fusese încă dus înaintea lui, nu avea de ce să se teamă.

Aceasta este credința! Tu ai stabilit cursul pe care trebuie să-l urmezi și știi exact unde stai.

Frate, dacă cineva se roagă până ajunge în acel punct, în Chicago nu vor fi destui medici să-i spună că nu se va mai face bine.

M-am uitat în jur să văd dacă este cineva olog și cred că este o doamnă cu cârje.

Soră, dacă Duhul Sfânt îți va descoperi că în după-amiaza aceasta vei arunca acele cârje în mijlocul străzii și vei merge acasă fără să le mai folosești, vei crede? Probabil le vei săruta de adio, apoi te vei ridica, te vei întoarce spre oameni și vei spune:

„Nu am mai mers de atâta vreme, dar priviți-mă cum plec de aici!”

Vezi? Tu ai ști că nu mai există nimic să te poată opri.

Dacă Duhul Sfânt mi-ar vorbi acum și mi-ar spune că este vindecată; dacă aș vedea-o într-o vedenie plecând sănătoasă pe ușa aceea, nu m-aș teme să i-o spun, nici chiar dacă ar fi o sută de milioane de oameni aici.

Da, aș spune: „Femeia aceea, care a fost oloagă de atâta timp, va merge normal, fără să mai aibă nevoie de acele cârje”, iar voi ați vedea că va fi întocmai.

Păi n-aș avea nici un pic de teamă!

Vedeți, aceasta este credința.

Dar când vii și spui: „O, eu cred că Dumnezeu vindecă!” sunt doi oameni care trăiesc în tine. Ați știut aceasta?

Odată am avut un indian convertit, iar la un timp după ce primise Duhul Sfânt, l-am întrebat:

„Ce mai faci, frate?”

Și el mi-a răspuns: „În mine sunt doi câini: unul bun și unul rău, care se bat și se hârjonesc tot timpul.”

„Și care dintre ei câștigă, șefule?”

„Păi depinde pe care îl hrănește șeful mai mult.”

Desigur, Duhul Sfânt nu poate fi comparat cu un câine, însă și în voi există bine și rău; credință și necredință, și depinde pe care o hrăniți mai bine. Asta-i tot.

Dorința mea este ca toți cei aflați aici în după-amiaza aceasta, să credeți în vindecarea divină.

Poate ziceți: „Sigur, frate Branham, eu cred în

vindecarea divină,” dar o faceți cu capul, cu inteligența, nu cu inima.

Să nu uitați însă că există un subconștient care trebuie să spună același lucru, altfel nu veți ajunge nicăieri.

S-ar putea să citești Biblia și să spui: „Uite, frate Branham, Biblia spune...” ceea ce este corect.

Oamenii de astăzi spun: „Eu cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și sunt mântuit.”

Dar cum știi că El este Fiul lui Dumnezeu?”

„Așa spune Biblia.”

Ați văzut?

Sau: „Cum știi că El este Fiul lui Dumnezeu?”

„Păi așa a spus mama... sau predicatorul.”

Ei bine, ei au dreptate, dar tu de unde știi aceasta? Biblia spune că tu nu o poți ști până nu primești Duhul Sfânt.

Ce se întâmplă atunci? Voi luați doar cuvintele unui om, ați știut aceasta? Știu că nu sună prea plăcut, dar este adevărul, pentru că Biblia spune:

„Nimeni nu poate spune: „Isus este Domnul”, decât prin Duhul Sfânt.” (1 Corinteni 12.3). Este adevărat?

Duhul Sfânt din voi trebuie să pună mărturie despre înviere, pentru că altfel luați cuvântul cuiva, deși trebuie să luați numai ceea ce spune Biblia.

De ce? Pentru că Biblia are dreptate.

Dacă luați ceea ce spune predicatorul, el are dreptate; dacă luați ce spune o persoană cumsecade, și ea are dreptate; dar ca individ, tu trebuie să știi că Isus este Hristosul, ori acest lucru nu este posibil decât dacă primești descoperirea dată de Duhul Sfânt. Așa este.

Tot așa, nici un om nu poate avea credință pentru vindecarea divină până nu-i este descoperit de Duhul Sfânt că se va face bine.

Poate duceți o viață de buni creștini; poate aparțineți unei biserici; poate aveți un caracter moral și toate celelalte lucruri, dar fraților, aceasta nu înseamnă că sunteți creștini.

Tu ești creștin atunci când Duhul Sfânt te ia în stăpânire și te călăuzește în toate lucrurile.

Dacă nu se întâmplă aceasta, totul este degeaba, indiferent cât ești de moral sau de credincios bisericii tale.

Cain a fost la fel de bun ca orice membru al bisericii,

și la fel a fost Esau, care era un om cult.

Cain a fost foarte religios. El credea în Dumnezeu, aducea jertfe, a zidit un altar și a făcut toate lucrurile religioase, dar cu toate acestea a fost respins de Dumnezeu.

„Nimeni nu poate spune că Isus este Domnul, decât prin Duhul Sfânt.”

Petru a fost făcut neprihănit și a crezut în Domnul Isus Hristos. El a propovăduit Evanghelia și a făcut minuni, dar cu toate acestea Isus i-a spus:

„...după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.” (Luca 22.32).

Convertirea sau întoarcerea la Dumnezeu este Duhul Sfânt în voi, care scoate natura veche și o înlocuiește cu una nouă. O, iar când un om este născut cu adevărat din Duhul lui Dumnezeu, are Viața veșnică.

Isus a spus: *„...cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis (ori nimeni nu poate face aceasta decât prin Duhul Sfânt), are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* (Ioan 5.24).

Aceste cuvinte au fost spuse de el și eu le cred.
Voi, nu?

Cu câțva timp în urmă, cineva mi-a spus:

„Frate Branham, eu cred că noi avem Duhul Sfânt, că suntem mântuiți..” etc.

Păi cum ai putea crede fără să ai Duhul Sfânt? Tu nu poți crede corect fără să-L ai pe El. Acesta este obstacolul peste care nu poate trece creștinul. Și acesta este obstacolul peste care nu poate trece bolnavul.

Vedeți, este o mare diferență între a te uita la Cuvântul lui Dumnezeu și a-L primi. *„Cei ce au primit Cuvântul, nu cei care L-au cercetat, au fost salvați de Dumnezeu și adăugați la Biserica Sa”*. (Fapte 2.41). Vedeți? Trei mii de suflete au primit Cuvântul.

Este posibil să auzi Cuvântul propovăduit și să admiți că are dreptate, pentru că și Cain a făcut-o, și au făcut-o și alții, dar acolo unde a căzut cu adevărat sămânța Cuvântului, a ieșit ceva, *„și cei ce au primit propovăduirea, au fost botezați.”* (Fapte 2.41).

Când primești descoperirea că Isus Hristos a murit pentru bolile tale, este chiar ceasul în care primești vindecarea. Așa este.

Când primești din cer descoperirea că Isus a murit pentru păcatele tale, și o accepți, nu mai ai nevoie de nici o rugăciune, deoarece îți aparține. Asta este tot.

Acum, noi am putea să vă propovăduim Cuvântul și să vi-l explicăm, însă este nevoie ca voi să-L acceptați. O, aleluia!

Aceasta te aduce în clocot, frate!

Când primești descoperirea, înlăuntrul tău, în sufletul tău, printr-un canal tainic pătrunde ceva care spune: „Acum văd!”

Ochii tăi strălucesc; gura îți zâmbeste și fiecare mușchi din trupul tău pare să se bucure, deoarece se petrece ceva.

Atunci nu mai ai nevoie să te afli undeva, într-un rând de rugăciune, pentru că vindecarea îți aparține, o ai.

Dacă toți cei prezenți în această sală ar avea o asemenea atitudine, ar fi perfect sănătoși.

Dar cum îi putem aduce pe oameni într-o asemenea stare?

Unii pot s-o primească, iar alții, nu; dar cei care o pot primi, privesc, acceptă și cred.

Unii pot crede în altă adunare, unde cineva vorbește în limbi și tălmăcește, descoperind tainele inimii lor. Sau poate se află în preajma unui proroc care face ceva supranatural, așa încât vor spune: „Asta este!” și cred. Atunci se va întâmpla ceva.

Dar dacă stai acolo și spui: „Aceasta este telepatie mintală, pentru că dr. Jones ne-a vorbit despre așa ceva...” să știi că te afli pe un teren periculos, frate; te afli într-un loc îngrozitor. Poate spui că nu este nimic din toate acestea, dar într-o zi va trebui să răspunzi înaintea judecății. Așa este.

Să nu uitați că acesta este scopul pentru care a dat Dumnezeu darurile în biserică: să se proslăvească și să ne ajute să ne unim eforturile și rugăciunile; să-i unească pe oameni, să-și aducă Trupul împreună.

Cine stă într-un asemenea grup, în care credința se adună din toate părțile, va fi ajutat cu siguranță să se facă bine.

Pot să fie oameni care ascultă învățătura Cuvântului și se fac bine deși nu au fost niciodată în rândul de rugăciune. Se poate întâmpla ceva în subconștientul lor și sunt vindecați fără să-și dea seama despre ce este vorba.

Poate cineva să și privește la unul din semnele Domnului (fratele Branham pocnește din degete), și se face bine. Ați văzut? De ce? Pentru că credința aceluia om este stimulată.

De exemplu, am în mână un bob de grâu. Îl privesc, îl recunosc și pot spune că este un bob de grâu. Aș putea să îl arăt pământului, iar dacă pământul ar putea să-l vadă, ar spune: „Desigur, acela este grâu.”

Dar acel bob nu va produce grâu până nu cade în pământ și moare, este adevărat?

Acesta este tipul fundamentalistului care spune:

„Da, eu cred în vindecare. Cred că este așa; cred că este Cuvântul lui Dumnezeu dat pentru credincios și cred că am credința să o primesc...” dar până o primește... Înțelegeți ce vreau să spun?

tu o primești și te bucuri. Cuvântul este înăuntru; totul este stabilit și orice umbră de îndoială a murit. Pleava a căzut și a răsărit o nouă viață care

crește în vindecarea ta. Atunci primești vindecarea cu adevărat, pentru că „credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Dumnezeu.” (Romani 10.17).

Dar credința nu este vindecare, ci credința produce vindecare. Și tot prin credință sunteți mântuiți.

Să zicem că un sfert de pâine costă un sfert de dolar, iar eu am 25 de dolari. Cei 25 de dolari sunt prețul de cumpărare a pâinii, dar deși am bani, nu am pâine.

Tot așa, voi puteți avea credință pentru vindecare și cred că mulți o aveți, dar nu o puteți primi până nu „cumpărați” vindecarea prin credința pe care o aveți.

Poate ziceți: „O, frate Branham, eu aș vrea să am Duhul Sfânt, pentru că am credință să-L primesc.”

Ei bine, atunci fă schimbul: dă credința pentru Duhul Sfânt. Asta-i tot ce trebuie să faci. Când ai acest fel de credință, nu există nimic să ți-o mai poată lua.

Dacă însă ai doar impresia că crezi, dacă imiți credința, aceasta nu va da rezultate.

Când este vorba de credința adevărată, totul este rezolvat, iar Dumnezeu va acționa chiar atunci. Credeți aceasta?

Când spui: „O, da, frate Branham, eu cred în vindecarea divină,” atunci ia același fel de credință pe care o ai în vindecarea divină și „cumpără-ți” vindecarea. Desigur.

Nu demult, am vorbit despre primirea Duhului Sfânt. Desigur, fiind crescut într-o biserică baptistă, în primii ani ai slujbei mele am învățat că primești Duhul Sfânt atunci când ai crezut. Dar conform Bibliei, primești Duhul Sfânt după ce ai crezut în Domnul Isus Hristos și L-ai acceptat ca Mântuitor personal. Dumnezeu nu recunoaște credința ta până nu primești Duhul Sfânt. Așa este.

Avraam, părintele credinței, L-a crezut pe Dumnezeu și în ce privește vindecarea și în ce privește salvarea.

Prin vindecare s-a primit salvarea, deoarece l-a adus pe Isaac, iar prin Isaac a venit salvarea.

Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, este adevărat? Aceasta i s-a socotit neprihănire, iar Dumnezeu i-a dat un semn prin care arăta că i-a primit credința. Amin. Înțelegeți?

Priviți. Avraam a spus: „Doamne, eu cred.” Nu i-a răspuns nici un glas, dar apoi Dumnezeu i-a vorbit și i-a dat un semn: tăierea împrejur. Este adevărat?

Cu alte cuvinte, era o confirmare a credinței lui Avraam. Și când a primit confirmarea, a spus: „Lăudat să fie Dumnezeu, pentru că s-a terminat. Am avut credință, iar Dumnezeu a recunoscut-o.”

Când spui: „Eu am credință!” iar Dumnezeu îți dă

botezul cu Duhul Sfânt, este o confirmare a faptului că El a primit credința ta. Amin.

Tu întrebi: „Duhul Sfânt este tăierea împrejur?” Da, domnule. Amin.

Duhul Sfânt este Pecetea Dumnezeului Celui viu; este dovada acceptării credinței tale de către Dumnezeu, deoarece în Efeseni 4.30 scrie:

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” Aleluia.

Dacă spui că ai credință pentru vindecarea divină și vine Ceva care te izbește și-ți spune: „Du-te înainte!” aceasta este confirmarea că Dumnezeu ți-a primit credința necesară vindecării. Așa este. Aceasta se întâmplă când ai curaj să-ți pui credința în acțiune, dar când spui că ai credință și te temi să-i dai drumul, înseamnă că credința ta este moartă.

Când ai credință și dorești să-i dai drumul, Dumnezeu o confirmă cu semne, iar tu vei vedea propria-ți vindecare. Acesta este adevărul.

Acesta este scopul acestor adunări: să încurajeze credința oamenilor; să le-o aducă la suprafață.

Noi nu putem vindeca, dar putem ajuta prin propovăduirea Evangheliei. Aceasta este partea noastră. O altă parte a noastră ar fi vorbirea în limbi urmată de tălmăcire; apoi este darul prorociei, semnele și minunile, și toate celelalte daruri din biserică, al căror scop este

stimularea și ținerea împreună a bisericii.

Ele sunt date pentru fiecare atribut al vieții lui Isus, până când El Se va întoarce din nou din slavă. Amin.

Vrăjmașul vostru este diavolul, iar Dumnezeu a încercat în toate timpurile să-i păzească pe oameni de el, credeți aceasta?

Domnul nu i-a lăsat niciodată pe oameni fără să le dea o cale pentru a primi vindecarea. Arătați-mi un singur loc din Scriptură, unde scrie că i-ar fi lăsat singuri.

Indiferent cât era de întuneric; indiferent cât de mult s-au îndepărtat oamenii de El, Dumnezeu a avut întotdeauna o cale pentru vindecarea lor. Da, a avut-o întotdeauna. Și a avut și pe cineva care s-o creadă.

Uitați-vă în urmă, în vremurile de început, și veți vedea că El le-a dat oamenilor o cale. În zilele lui Moise a avut șarpele de aramă, care a fost calea dată pentru vindecare fiilor lui Israel.

Când și-au început marșul afară din Egipt, Dumnezeu a știut că vor fi boli, așa că le-a dat o cale pentru vindecare.

Nu demult, am predicat despre doctorul Moise. Nu știu dacă credeți sau nu, dar el a fost un doctor

Biblia spune că el a fost învățat în toată

Înțelepciunea egipteană. Este adevărat? Și noi știm că egiptenii erau medici renumiți.

Îmi imaginez că o mulțime de medici de aici, din Chicago, ar dori să știe cum a ținut Moise cele două milioane de oameni, timp de patruzeci de ani, într-o deplină sănătate, deși au pribegit prin pustie. El n-a avut nici măcar un bolnav în toată acea mulțime.

Nu este minunat acest lucru? Aș dori mult să am și eu un remediu ca al lui, voi nu? Mă întreb câte ierburi sau câtă penicilină a folosit Moise pentru cele două milioane de oameni care au ieșit din Egipt și i-a condus spre Palestina? Mă întreb câți copilași se nășteau într-o noapte? Și doctorul Moise trebuia să le facă „vizita”.

Câți din ei aveau dureri de stomac după ce mâncau ce găseau pe marginea drumului?

V-ați gândit vreodată de câte ori era chemat pe noapte doctorul Moise? Câți oameni au căzut pe pietrele acelea, și-au julit pielea, și-au rupt piciorul sau altceva? Iar pentru că au cârtit și au făcut multe lucruri rele, au dat de necaz.

Ați vrea să aruncați o privire în trusa medicală a lui Moise, ca să vedeți ce avea acolo? Biblia ne spune. Ați știut că Biblia descrie fiecare leac folosit de Moise? Dacă vreți, vă voi arăta imediat.

O să privim puțin trusa lui medicală. Da, în Exod 15.26 scrie: „*Eu sunt Domnul, care te vindecă...*”

Dacă aveau pe cineva cu probleme grave, cu un ochi

scos, „*Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te vindecă.*”

Când cineva cădea și își rupea piciorul, „*Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te vindecă.*”

„Moise, ce ne recomanzi, pentru că avem un copilăș bolnav.”

Și Moise spunea: „*Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te vindecă.*”

„Îți mulțumim pentru rețetă, Moise. O vom folosi imediat. Doamne, Tu ai spus că ești Domnul Dumnezeuul care ne vindecă copilășul, și credem aceasta. Amin.” Și a doua zi, dimineața, copilășul se juca pe deplin sănătos. Asta este. „*Eu sunt Domnul, care te vindecă.*”

Era singura rețetă pe care o avea Moise, și cu ajutorul ei a dus prin pustie, timp de 40 de ani, peste două milioane de oameni, iar Biblia spune că printre ei nu era nici un bolnav, nici un olog și nici un orb. Aleluia!

Scuzați-mă, dar trebuia să spun aceasta.

„*Eu sunt Domnul, care te vindecă.*” Era singura rețetă pe care o cunoștea și a fost foarte bună.

Arătați-mi astăzi un singur doctor care ar putea ține sănătoși, timp de patruzeci de ani, două milioane de oameni. Cu siguranță un astfel de om ar deveni vestit.

Ei bine, rețeta pe care a folosit-o Moise este valabilă și astăzi pentru orice persoană din lume. Amin.

Oricine vrea să vină să bea din apa vieții, o poate face fără nici o plată. Amin.

Oh, acum mă simt foarte bine! Aceasta este rețeta; aceasta este ceea ce încercăm să prezentăm astăzi lumii.

Isus a spus:

„Dacă crezi, totul este cu putință!”

„Doamne, ai milă de mine!” I-a spus odată un orb.

„Crezi că pot face aceasta?” I-a întrebat Isus.

„Da, Doamne, cred.”

„Dacă crezi, totul este posibil.”

După ce a spus aceste cuvinte, i-a atins ochii și omul și-a căpătat vederea.

Vedeți, El i-a spus simplu: *„Facă-se după credința ta.”* Și omul a primit chiar ceea ce-și dorea: ochii i s-au deschis și el a putut să-L slăvească pe Dumnezeu. Asta este.

Într-o zi, El aștepta și învăța într-o casă, iar la un moment dat au început să se desprindă bucățele din acoperiș, din pricina mulțimii de oameni, așa că au dat acoperișul jos.

Ei aveau acolo un om pe care doreau să-l aducă înaintea Domnului. Poate că acel bărbat nu avea suficientă credință, dar cei ce l-au adus, l-au coborât la Isus cu funiile.

Isus a știut că acel om era un păcătos, dar a primit credința lor și a acceptat-o. Aleluia!

El l-a privit pe acel bărbat și i-a cunoscut gândurile inimii, așa că i-a zis: „Păcatele tale sunt iertate, așa că: ridică-te și du-te acasă!” Aleluia!

Acest lucru ne trebuie și nouă astăzi, în Chicago și pretutindeni: o descoperire a puterii de înviere a lui Isus Hristos, care aduce Viață prin vestirea Cuvântului.

Odată, Isus a trecut pe lângă un copac și s-a uitat la el, iar pentru că nu avea rod, a spus:

„În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!” (Marcu 11), după care a mers mai departe, fără să se întâmple nimic.

A doua zi, cam pe la ora 11.00 s-au întors pe același drum. Fariseii și saducheii care se duceau la Templu, își băteau joc de El, dar Isus a mers departe liniștit. Petru era cu El și privea în toate părțile, iar când s-a uitat la copacul pe lângă care trecuseră cu o zi înainte, a observat că începuse să se uște, așa că i-a zis lui Isus:

„Învățătorule, uite că smochinul pe care l-ai blestemat, s-a uscat.”

Atunci Isus i-a răspuns: „Aveți credință în Dumnezeu!”

„...orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați primit, și-l veți avea.” (Marcu 11.21,22,24). Este adevărat?

Când vă rugați pentru ceva, să credeți că ați primit
acel lucru!

Ce s-a întâmplat cu copacul acela? Câți din voi știu
că orice copac are un germen de viață? Orice creatură îl are, pentru că dacă nu
l-ar avea, nu ar trăi.

Biblia spune că el s-a uscat de la rădăcină, ceea ce
înseamnă că viața copacului era în rădăcină.

Isus nu a vorbit frunzelor și nici ramurilor; nu a
vorbit nici rădăcinii, ci s-a adresat vieții din acel copac, care l-a părăsit
imediat. De aceea s-a uscat, este adevărat?

Ce credeți? Pentru Isus ar fi mai greu să vorbească
bolii, cancerului, decât acelui copac? I-ar fi mai greu să vorbească unei
tumori, cataracte sau oricărui alt germen de viață?

Copacului i-a spus: *„În veac să nu mai mănânce
nimeni rod din tine!”* și copacul a început să se usuce, deoarece n-a mai

avut viață.

Dacă acum El ar spune: „Nu-l mai supăra pe omul acela!” să credeți din toată inima că așa va fi și viața aceea va pleca.

Ce este cancerul? Ce este o boală? Vom discuta despre aceasta în următoarele cinci minute.

Haideți să luăm cancerul sau orice doriți: tuberculoza, pneumonia sau orice altă boală.

Bolile sunt germeni. Ați știut că Biblia vorbește despre faptul că în zilele din urmă va fi un germen care-i va cuprinde pe toți oamenii care nu au botezul cu Duhul Sfânt? Dar îngerului care răspunde de aceste plăgi, i s-a porunci să nu se atingă de cei care au pecetea.

Păi ce fel de învățători ar trebui să fim, fraților, ca să aducem biserica în rânduială pentru a ajunge în acea stare? Imuni.

Încă mă dor brațele acolo unde am fost vaccinat de medici contra frigurilor galbene, deși le-am spus că nu este nevoie. Adevărul este că Dumnezeu are „un Ser” numit Duhul Sfânt, iar când acel Ser intră în voi, vă face imuni la orice germen. Aleluia!

Îmi amintesc de inundațiile din anul 1937, când toată populația a trebuit să facă injecții contra febrei tifoide. Atunci cineva a venit la mine și m-a întrebat:

„Ți-ai făcut injecțiile?”

„Sigur că da”, am răspuns eu.

„Și ți s-a făcut rău?”

„Nu.”

„Dar când le-ai făcut?”

„Cu trei ani în urmă.”

„Trei ani? Păi trebuie să mai faci una.”

„Primesc câte una din oră în oră?”

Prieteni, vine timpul când se va ridica o biserică, dar dacă nu avem credință pentru vindecarea divină, cum vom avea credință pentru răpire?

Noi trebuie să ieșim afară, prieteni. Trebuie să ieșim din această stare învechită și înceată de biserică, în care suntem. Pășiți afară!

Duceți-vă undeva afară, unde nu mai aveți acele simțăminte de teamă și îndoială, acolo unde toate lucrurile sunt posibile și fiți cât se poate de liberi.

Aranjați-vă pânzele către cer și nimic nu vă va

tulbura calea. Mergeți în felul acesta și nimic nu vă poate face rău.

Așa va fi acea biserică într-una din aceste zile,
pentru că așa spune Biblia.

Atunci când Îngerul și-a revărsat mânia, bolile i-au cuprins pe oameni și carnea a putrezit pe ei. Mai mult, păsările cerului au mâncat carnea căpitanilor, a președinților, a războinicilor, a diplomaților și a celorlalți.

Dar i s-a cerut să nu se atingă de cei ce au Pecetea
lui Dumnezeu pe fruntea lor.

În una din aceste zile, vindecarea divină va fi un
lucru mare printre oameni.

Să intrăm deci în acea stare, pentru că aceasta
așteaptă Dumnezeu de la noi. Noi așteptăm revenirea lui Hristos, iar Hristos
stă după noi.

Voi spuneți: „Dar ce putem face noi pentru aceasta?”

Biblia spune că a venit ceasul și Mireasa Lui s-a
pregătit. Aleluia!

Ce sunt bolile, cancerul, umflăturile și toate
celelalte?

De exemplu, aici stă o doamnă tânără care pare sănătoasă, iar peste câteva săptămâni observăm că începe să se ofilească.

Oare de ce? Ea va merge la medic, iar după ce acesta îi face analizele de sânge și celelalte teste, constată că are cancer. Dar în tot acest timp ea a fost sănătoasă.

Ce s-a întâmplat? În ea a apărut o umflătură, o viață străină. Aceasta este boala.

Acum fiți atenți. Unele tumori nu iau forme concrete, dar cu toate acestea sunt demoni, cum este de exemplu epilepsia, în timp ce altele au o formă.

Chiar și voi... A fost o vreme când nu ați fost nimic și nicăieri, dar a venit un timp când sunteți ceva.

Aș vrea să fiți atenți.

Când ați început în pântecul mamei voastre erați atât de mici încât nu puteați fi văzuți cu ochiul liber. Erați un embrion mic. Germenul vine de la mascul, de la tată, în timp ce mama este incubatorul în care intră acel germen. Primul lucru care se întâmplă după ce acel germen își ocupă poziția în pântecul femeii, este că o celulă minusculă e „umflată” și are un loc ieșit în afară, care arată ca o umflătură pe o ață.

Eu am văzut aceasta la microscopul unui medic care îmi este prieten.

De acolo iese afară o glandă mică ce începe să se umfle, apoi încă una deasupra și tot așa, formându-se astfel coloane vertebrale, ultimul fiind cordonul ombilical.

Astfel, fătul se poate hrăni prin acel cordon.

Mai întâi, are mărimea unui bob de strugure, apoi mărimea unei lămâi, a unei portocale și în final începe să ia formă, așa că la nouă luni copilășul este gata să se nască.

Celulele se înmulțesc tot timpul, iar dacă nu intervine nimic să-l întrerupă, ajunge să fie un om de 170-200 pound, cum vrea Domnul.

Haideți să luăm acum celulă cu celulă. Brațul iese în afară, capul iese în afară, etc., și totul dintr-o singură celulă mică.

Dar ce este în spatele acelei celule? Duhul ei, viața. Viața este în ea, supranaturalul.

Să ne gândim acum la cancer. Ce este cancerul? O viață străină. Câți știu că acesta este adevărul? Tumoarea, cataracta și oricare din aceste lucruri sau germeni sunt o altă viață.

De obicei cancerul se face dintr-o vânătaie. Să nu uitați că lucrurile firești sunt simboluri ale lucrurilor duhovnicești (cum este de exemplu, nașterea firească).

Văd aici oameni destul de maturi și știu că vorbesc

În fața unei adunări amestecate. Acesta ar trebui să fie discursul unui doctor, dar eu sunt fratele vostru, de aceea, ascultați-mă cu atenție!

Când are loc nașterea firească, primul lucru care apare este apa, așa-i? Apoi urmează sângele și copilul.

Cât timp se află în pântecele mamei, fătul are o grămadă de mușchi, dar până nu se naște, nu are viață, sau mai clar, nu are duh de viață.

Tot așa este și în nașterea duhovnicească. Elementele care au ieșit din trupul Lui, sunt elementele care alcătuiesc trupul duhovnicesc.

Ce a ieșit din trupul lui Isus când a murit? Apă, sânge și Duh, este adevărat? Aceste lucruri alcătuiesc nașterea supranaturală.

Când un om este născut din nou, trebuie să treacă prin aceste trei elemente: apă, sânge și Duh:

- neprihănirea prin credință în Domnul;
- sfințirea vieții, curăția'
- botezul cu Duhul Sfânt.

Aceasta este lucrarea harului.

Observați: neprihănirea prin credință; sfințirea prin sânge și botezul Duhului Sfânt.

Când se naște un copil, vine apa, sângele și duhul,
iar când se naște un nou-născut în ceruri, vine apa, sângele și Duhul.

Naturalul simbolizează duhovnicescul, acest lucru
fiind valabil pentru tot ce este pe pământ.

Prima mea Biblie a fost natura, deoarece natura Îl
prezintă pe Dumnezeu.

Noi am văzut de unde ați venit voi. Mama și tatăl
vostru au fost căsătoriți printr-o unire sfântă, prin promisiunea făcută
înaintea lui Dumnezeu că vor trăi împreună; după care, prin împreunare au adus
copii, deoarece planul lui Dumnezeu era: „*Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți
pământul.*” (Geneza 1.28). De acolo ați venit voi.

Iată însă că ați crescut și o altă viață numită
cancer, a crescut în voi. De unde a venit ea, pentru că nu a fost acolo de la
început? Ce s-a întâmplat?

Pe tărâm firesc, am putea asemăna cancerul cu un
hoitar, cu unul care mănâncă mortăciuni.

Cancerul poate apărea de la o lovitură. Acele celule
sunt vătămate, sunt căzute. Când se întâmplă aceasta, circulația sângelui este
împiedecată. Atunci Satana, care este autorul morții, pune acolo un demon numit
cancer. „Cancer” nu este un nume, ci așa l-a numit lumea medicală. Cuvântul
„cancer” vine de la cuvântul „rac” și denumește ceva cu multe picioare.

Deci așa vine acolo cancerul.

Mai întâi este un duh. El intră în celulele căzute, vătămate sau care nu acționează corect.

O, acum aș vrea să predic Evanghelia, timp de cinci minute, dacă aș avea timp.

Așa se întâmplă și în biserică atunci când cineva nu acționează împreună cu biserica. Când Satana găsește pe cineva care greșește, care se târăște doar și este indiferent, acela devine un cancer. În persoana aceea este un diavol, care mai târziu va cauza îmbolnăvirea întregii biserici. Așa este.

Cel mai bun lucru pentru îndepărtarea aceluia rău este să se facă o operație duhovnicească.

Deci, la început cancerul este un duh. Apoi formează o celulă micuță care posedă viața lui. În prima fază cancerul nu este dureros, de aceea nimeni nu știe că este acolo și evoluează.

Odată formată, celula aceea micuță trebuie să se hrănească, și se hrănește cu sângele vostru, exact cum v-ați hrănit voi cu sângele mamei voastre când ați fost în pântecele ei.

Atunci, voi v-ați hrănit cu substanțele pe care le mânca ea, iar cancerul face la fel: se hrănește cu substanțele din trupul vostru.

Este o celulă micuță care crește și se divizează. Astfel, curând apare o altă celulă, apoi alta și alta, până formează tumoarea, cataracta sau ce este.

Ele cresc tot mai mult, se umflă și se împrăștie peste tot, formând noi și noi celule.

Ele sug atât de mult sânge încât curând această doamnă tânără începe să se simtă rău. De ce? Pentru că acele celule aduc moartea, sunt moartea.

Ele intră în fiecare fibră a trupului, întinzându-și picioarele la fel cum se întind rădăcinile unui pom; merg printre intestine și urcă în sus pe coloană.

Doctorul vine și deschide, privește și vede că nu mai poate face nimic. El nu poate scoate bucăți din om și chiar dacă ar putea s-o facă, tot ar mai rămâne ceva acolo. Astfel, pacientul nu mai are nici o șansă din punct de vedere medical.

Oh, deja am depășit timpul! Încă un minut, vă rog, pentru că acum vom privi altfel lucrurile.

Iată, vine un pacient. El vine aici sus, unde stă Vindecătorul. Vorbesc așa, deoarece cred că suntem cu toții creștini.

Aici stă predicatorul, vindecătorul, prorocul sau ce este el. Desigur, el este doar un om, dar iată că vine Duhul Sfânt și unge această persoană care I se predă. El nu-și mai aparține.

Așa este cu predicatorul când merge la amvon să predice.

Poate este pregătit să vorbească despre un anumit text, dar vede că nu merge. Un predicator care este umplut cu adevărat cu Duhul, va urma de fiecare dată călăuzirea Duhului. Dacă însă încercă acea predică uscată și veche, va face adunarea să adoarmă.

Duhul lui Dumnezeu își va călăuzi întotdeauna slujitorul în cele mai adânci ape. Aceasta se întâmplă atunci când Dumnezeu încearcă să scoată afară un mesaj.

Deci aici stă omul cu vindecarea. El este uns. Pacientul urcă la el, iar în timp ce vine este cercetat de Duhul care este peste bărbatul uns, pentru că Isus a spus: *„Nu Eu, ci Tatăl care locuiește în Mine face aceste lucrări ale Lui...”*

Deci omul uns îl privește pe pacient, iar inima lui trebuie să simtă cu acel om. El trebuie să dorească să facă totul pentru a-l vedea sănătos.

Sufletul lui trebuie să fie alături de acel pacient, plin de dragoste divină, deoarece știe că stă în locul Domnului Isus Hristos, iar în ziua judecății va trebui să dea socoteală pentru fiecare cuvânt spus.

Voi trebuie să fiți conștienți de ceea ce faceți.

Deci pacientul vine sus și primul lucru care se întâmplă este că duhul, cancerul, începe să se miște în el. de ce? Pentru că Îl recunoaște, dar nu pe acel om, ci Duhul din el.

Am văzut oameni care au început să strige: „William Branham, ce am de-a face cu tine?” iar cei din jur au zis: „El nu știe nici

măcar cum îl cheamă!”

Vedeți? Nu erau acei oameni, ci diavolul care-i controla.

Ce vei face când vezi că vine primul pacient, căci ești fără ajutor? Te întorci către audiență. Un duh critic vine de acolo, altul de dincolo, altul de aici de sus...

Fiind uns, le poți simți pe toate. Dacă ești atent la ungere, vei simți Duhul Sfânt și vei auzi ceva strigând. Este duhul acesta de aici, care îl cheamă în ajutor pe cel e acolo, încercând să formeze un zid de necredință printre oameni, sau orice altceva, ca să nu primească ce cer.

Aici este n diavol bătrân care posedă persoana aceea și care spune: „Vezi că citește gândurile!” Dacă duhul acela va prinde duhul de lângă el, apoi încă unul și încă unul, se va forma un lanț de necredință. Înțelegeți?

Isus i-a luat pe Petru, Iacov și Ioan și i-a scos pe necredincioși afară.

Când S-a dus să vindece un orb, criticii stăteau deoparte și comentau, așa că Isus l-a luat de mână și l-a scos din cetate.

Când Petru s-a dus s-o ridice pe Tabita. Toți strigau și plângeau, dar El i-a scos afară. Așa este.

Pacientul este aici, dar voi și priviți aproape ca

la un spectacol... O, ce se va întâmpla? Ce decizie va lua femeia aceasta?

Apoi Domnul dă ungera. Ea vine cu credință; crede sin toată inima, în timp ce puterile demonice lucrează peste tot încercând să găsească cooperare oriunde se poate.

Acesta este motivul pentru care uneori mă auziți spunând: „Femeia aceasta are problema cutare și cutare, iar persoana de acolo are aceeași problemă...” Și de fiecare dată este adevărat, așa-i? Ce este acolo? Același canal pe care strigă demonii, iar în vedenie se vede o dungă întunecată. Așa este.

Ne împinge pur și simplu, iar voi puteți simți aceasta. Nu știu cum să vă spun, dar voi o faceți.

Ce veți face, căci aici este un pacient?

Eu aș spune: „Doamne, Tu ai zis că dacă voi fi sincer și-i voi face pe oameni să mă creadă, nimic nu va putea sta împotriva rugăciunii mele.” Când El mi-a spus aceste cuvinte, l-am zis:

„Doamne, ei nu mă vor crede”, dar Domnul mi-a spus:

„Ți se vor da două semne, ca lui Moise, și vei face aceste lucruri, iar când oamenii le vor vedea, te vor crede.”

Aceasta nu are nimic cu vindecarea oamenilor. El mi-a spus că m-am născut în lumea aceasta ca să mă rog pentru bolnavi, iar dacă îi voi putea face să creadă și voi fi sincer în rugăciune, nimic nu va putea

sta împotriva rugăciunii mele.

Aceasta mi-a spus și este adevărat, dar nu aceasta vindecă, ci ajută la acumularea credinței pentru vindecare.

Pacientul stă aici, iar eu mă întreb ce să fac. Simt cum slăbesc, fiindcă se pare că ceva merge din voi: acolo se dă o luptă.

Aici este Duhul Sfânt care stă pe fundamentul Lui, fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat.

Aici stau un bărbat și o femeie care au ungera diavolului și spun:

„Frate Branham, este psihologie! Este asta sau cealaltă. Este greșit!” și încearcă să nască necredința în restul mulțimii.

Dincoace este Duhul Sfânt care încearcă să-i facă pe oameni să creadă; pe cei care sunt adunați într-o unitate. Așa este. adunați și legați împreună....

Când simt că Duhul se așează peste oameni, știu că este pe cale să se întâmple ceva.

Atunci privesc în jur și mă gândesc:

„Duhule Sfânt, Tu mi-ai spus că voi cunoaște tainele

inimilor lor și prin aceasta îi voi ajuta să creadă.”

Apoi spun: „Doamne, ajută-mă să știu ce a făcut femeia aceasta sau care este problema ei.”

Atunci pătrund în altă lume și deși îmi aud vocea, nu știu ce spun. Cu toate acestea, vorbesc cu femeia și îi spun ce a făcut.

Ea a fost la cabinetul unui doctor și a făcut un anumit lucru. Apoi o văd ieșind din casă. Privesc sus și văd numărul casei; mă uit la oraș și poate îl recunosc sau vă un semn sau ceva prin care știu cum se numește. O văd pe femeie cu ceva în mână sau poate îngenuncheată undeva și se roagă, după care pleacă, iar atunci îi spun: „Crezi? Este adevărat soră?”

„Da, fiecare cuvânt pe care l-ai spus este adevărat.”

Totuși simt că lupta continuă încă. Ce fac atunci?

Nu știu...îi spun: „Să ai credință în Dumnezeu!” după care mă rog pentru ea și o las să plece.

În nouă din zece cazuri, viața se zbate chiar acolo.

Și iată că vine cineva ca ea, care a făcut același lucru, iar când pășește sus îi este descoperit totul.

Fraților, în clipa aceea se întâmplă ceva jos, iar eu știu că duhurile au dreptate, așa că spun: „Satană, ieși afară din ea, în Numele Domnului Isus Hristos!”

Dumnezeul care i-a vorbit aceluia pom și a scos viața
fin el, Duhul care a vorbit acolo, vorbește și cancerului care o ucidea pe
femeie. Corect?

Ea se grăbește, merge acasă și le spune oamenilor:
„Oh, Dumnezeu m-a vindecat!”

Auzind-o, soțul îi spune: „Ești doar emoționată!”

Apoi femeia merge și-i spune același lucru
păstorului ei stilat; dar el îi răspunde: „O, zilele minunilor au trecut! Du-te mai bine
să te vadă medicul tău!”

La rândul lui, medicul îi spune: „Păi umflătura este
tot acolo. Nu crede ce ți-a spus acel holly-roller!”

Pai sigur! Copacul stătea încă acolo, dar viața era
dusă din el. Aleluia!

Acesta este motivul pentru care ea trebuie să spună
în continuare: „Eu cred. Nu-mi pasă de câte ori va veni soțul meu și-mi va
spune că nu am dreptate, nici nu voi privi la faptul că umflătura este atât de
mare, deoarece ceva din inima mea îmi spune că sunt vindecată.”

Uneori primesc o vedenie în care o văd pe femeie
peste câțiva ani, iar atunci spun: „Așa vorbește Domnul...”

Fraților, primiți aceasta pentru că totul este deja
împlinit.

„Așa vorbește Domnul: Tu ești vindecată în Numele Domnului Isus Hristos și te vei face bine!” O, atunci nu sunt destul de mulți diavoli în iad ca să vă ia acel lucru! Așa este.

Femeia va merge acasă și câteva zile se va simți bine. Vă amintiți că pomul a început să se usuce de la rădăcină.

Lucrul acela micuț care a intrat înăuntru și a cauzat cancerul, viața aceea, a fost scoasă afară. Dracii au fost scoși. Aleluia!

Diavolul acela a plecat, iar când se întâmpla aceasta, credinciosul crede. Nu credința mea a făcut aceasta, ci Duhul Sfânt a lucrat prin mine ca să-l ajute, să-i dea credință.

Propria ei credință a făcut-o bine. Es este vindecată, și indiferent cât de rău se va simți mai târziu, crede că nimic nu o poate schimba. Este tare și crede din toată inima.

Ce urmează? Acel lucru vechi începe să se umfle și atunci femeia se simte rău, și face febră.

De ce aceasta? Desigur, pentru că răul din ea moare; putrezește chiar atunci.

Uneori pacientul se face bine pe loc; aceasta este o minune; este scoaterea dracilor.

Isus a spus: *„Adevărat vă spun că dacă va zice*

cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.” (Marcu 11.23).

O, glorie! O, Doamne!

Da, domnilor! *„În Numele Meu vor scoate draci...”* (Marcu 16.17). Aleluia! Asta a spus El și eu cred pentru că este „Așa vorbește Domnul!”

„În Numele Meu vor scoate draci...” își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.” (v. 18).

Acela este dat pe față; micuțul acela cu numele „cancer” este un drac și tot un drac este și febra aceea ușoară care vă supără. Așa este.

A trecut multă vreme de când a existat prohibiția (interzicerea producerii, vânzării, importului sau exportului anumitor mărfuri). Pe atunci ei aveau ulciorul acela numit „John Barleycon”, un timp cu pălărie de paie pe cap și cu privirea ciudată. Arăta îngrozitor, dar știți ce au făcut oamenii? L-au luat jos pe John Barleycon, au făcut niște cutiuțe mici de tablă și au pus în ele aceeași băutură, iar acum, oamenii le iau și le pun în frigider, pentru că sunt lustruite și arată foarte bine, dar în spatele acestei cutii este aceeași licoare condamabilă din totdeauna; este același diavol bătrân.

Voi puteți să-l numiți cum vreți în termeni medicali: cancer, tumoare, cataractă, etc., pentru că este încă același diavol bătrân căruia Isus a zis: *„Leși afară din omul acesta!”* Aleluia!

„Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care îți iartă toate greșelile și care-ți vindecă toate bolile.”

Credeți aceasta?

Tată ceresc, Îți mulțumim pentru adunarea din după-amiaza aceasta. Cuvântul a fost despăcat, Doamne, dar fă ca Duhul Sfânt să-L împartă fiecărei inimi.

Fă ca atunci când oamenii aceștia vor veni deseară la adunare, să fie convinși că nu-i va mai supăra nimic.

Lasă ca credința să se instaleze în inimile lor, astfel încât diavolii iadului să nu-i poată mișca în nici un fel.

Îngăduie ca acesta să fie un timp de trezire printre oameni, Doamne, astfel ca șchiopii să umble, orbii să vadă, cancerul să fie vindecat și dracii să fie scoși afară.

Îngăduie ca în săptămâna aceasta să aibă loc o asemenea trezire, în Chicago, încât oamenii să-și amintească multă vreme de ea.

Fă această trezire „sărată”, deoarece ai spus: *„Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra?”* (Matei 5.13). Nu mai este bună de nimic.

Tată, Te rugăm ca fiecare creștin să-și ocupe locul lui de datorie și să facem cu toții ce putem.

Să mergem prin țară și să-i tragem pe cei aflați pe lângă garduri sau în răscruci, căci orbi, șchiopii și ologii au fost ultimii chemați. Isus a spus că ei vor fi chemați chiar înainte de marea Cină.

Îndură-Te, Tată, și noi Te vom lăuda în veșnicie, când lupta va fi gata, iar noi vom sta la umbra aceluia Pom veșnic verde.

Atunci, ultima predică va fi predicată, iar diavolul va fi biruit și legat.

Toți demonii vor fi legați. Aleluia! Nu va mai fi cancer, și nu vor mai fi boli. Totul va fi uscat, iar Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru, va fi venit înapoi împreună cu sfinții Săi, care vor domni împreună cu El pentru veșnicie.

Până atunci, fie ca Duhul Sfânt să călăuzească biserica și să ne binecuvânteze în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze și să ne ajute să ne întâlnim din nou.

- Amin -